

Motion till riksdagen

1989/90:Jo780

av Agne Hansson och Marianne Jönsson (båda c)

Stationer för mätning av radioaktivitet

Kärnkraftsolyckan i Harrisburg gav oss en allvarlig påminnelse om kärnkraftens risker. Inte minst här i Sverige fick vi erfara hur radioaktivt stoff kunde förflytta sig med vinden över stora områden. Vi fick också alldeles påtagligt uppleva hur nedfallsmängden kunde variera kraftigt lokalt.

Den oro som finns hos allmänheten för kärnkraften och risken för utsläpp förstärks av att inte känna till strålningsmängden i luften i den närmaste omgivningen. Den förstärks ytterligare av att veta att inga mätstationer finns som snabbt kan ge besked om förändrade stråldoser, för att möjligen kunna skydda sig något om en kraftigt ökad strålning plötsligt skulle inträda.

I vårt land finns inte mätstationer och kontinuerlig observans av radioaktiv strålning mer än på två platser i landet. Enligt vår uppfattning borde minst en mätstation finnas i varje län.

En sådan uppbyggnad av mätstationer skulle mildra allmänhetens oro i någon mån, även om den inte kan stillas förrän kärnkraften helt har avvecklats. Därför bör detta ske så snart som möjligt. Detta liksom tillkomsten av mätstationer är inte minst viktigt i Kalmar län där tre kärnkraftverk i Simpevarp är lokaliserade.

Hemställen

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär åtgärder så att ett nät av mätstationer för kontinuerlig mätning av radioaktiv strålning byggs ut i landet med länen som bas.

Stockholm den 25 januari 1990

Agne Hansson (c)

Marianne Jönsson (c)